

шецъ. Ето този прашецъ отъ тичинковитѣ цвѣтове занасятъ насѣкомитѣ съ себе си на плодниковитѣ цвѣтове. Съ радостно бръмчене летѣли мухи и бръмбари между зеленитѣ листа и цвѣтоветѣ. Въ изсъхналитѣ листа и между камъчетата по земята снасяли тѣ яйцата си; на следната година се раждали нови поколения насѣкоми, които пакъ сжщо така хвърчели и бръмчели по зелената корона на палмата.

Надъ пустинята прехвъркали прелетни птици, отдалечъ тѣ съзирали люлѣщитѣ се върхове на палмата и на пжтниците се струвало, че дървото ги кани приветливо при себе си, като имъ обещава сладка почивка. И между листата по върха на дървото птицитѣ намирали множество златочервени плодове, голѣми колкото слива, сладки на вкусъ, а вътре съ продългова костилка. Едни отъ гладнитѣ птици се спускали да ядатъ узрѣлитѣ форми, а други ловѣли бръмбари и комари; тѣзи насѣкоми

Финикова палма

се твърде много навѣдили и почнали вече да гризятъ безжалостно листата на палмата . . . Докато стигнатъ до тукъ, птицитѣ били яли много и раз-